

Problema materială și biserica noastră

Nu poate să scape nici ochiului celui mai vulgar adevărul: că trăim într-un timp pronunțat realist și din ce mergem înainte tot mai puțină lume o să aibe pricipere pentru idealism și dragostea de jertfă pe care o cere o gândire și o viață ideală. Numai indivizi singuratici, ci masele sunt pornite spre gustarea din plin a tot ce poate oferi realitatea.

Un vifor de greutate ne mai pomenită stă în fața acelor instituții, cari propagă frică de Dumnezeu, iubirea între oameni și în general, cultura contra barbariei.

În vremea războaielor neconținute bisericile creștine, vrând ne vrând, au trebuit să leie aspectul de cetate, îngrădindu-se cu șanțuri largi și cu ziduri groase.

Bisericile creștine, cari nu s-au apărat au fost arse și demolate până în temelii. Nu mai puțin primejdioase sunt zilele de azi și mai ales cele ce vor să vină pentru bisericile creștine. Francmasoneria din zi în zi tot mai mult câștigă la adepți directe și indirecte. Ce mai putem aștepta când francmasoneria doarește să radă de pe fața pământului biserica creștină și bărbații conducători ai neamului cu droaia fac parte din aceasta asociație. Omul simplu dela țară mai mult vrea să cheltuiască pentru tutun și pentru rachiou decât pentru biserică.

O mentalitate grosolană, anticreștinească, barbară putem zice să întinde tot mai mult la orașe și la sate. Reacția contra acestei mentalități o să vie dar e întrebare te mai găsește aceasta reacție viu și sănătos. Războaiele din trecut au avut și ele capăt lumea și pe atunci și-a revenit în fire dar ce s-a distrus odată distrus rămâne pentru totdeauna.

Înainte cu 50—60 de ani și poate mai încoalea am avut o generație eroică în biserică. Preoți și mireni pare-că erau din fer. Când srtăinii doreau să-ne distrugă biserica, și-au rupt dinți în rezistența lor. S-au cerut legi, cari să ne ocrotească biserica și ființa, le-au făcut aceste înaintași ai noștri.

A trebuit trezit din somnul cel de moarte țaranul nostru ortodox, această generație eroică, atât l-a scuturat până s-a trezit și s-a făcut zid în jurul bisericii lui. Și generația de azi ce face când trebuie iarăși contra spiritului hibrid al timpului să apărăm biserica, ca în evul mediu, cu ziduri groase? Cuvântul de bătaie al generației creștine de azi este: dobje!

Ni s-au luat școalele confesionale rupându-se astfel copii creștini dela biserică, generația creștină de azi a spus: dobje.

Ni-se va mai lua una și alta și generația creștină de azi luându-și liniștit cafeaua cu lapte spune: *dobje*. Și totuși nu e *dobje*:

Biserica noastră dacă mai vrea să aibe rolul strălucit de altădată trebuie să se apere de orișicine. Mama oricât ar fi de bună și de sfântă când îi sar copiii proprii la gât, trebuie să se apere.

Biserica noastră are lipsă să-și facă școlile proprii, începând dela școala elementară până la universitate, biserica noastră trebuie să-și aibe azilele și spitalele proprii, fiindcă așa cere vremea și din motivul că de aceste instituții nu se va mai putea atinge nimeni.

Azi mâne nu mai găsești în ultimul sătu-leț pe cel din urmă om care să creadă în vorbe și promisiuni goale.

S'au ivit zorile epocii faptelor. Fapte și iar fapte ne cere vremea. Și biserica noastră nu are cu ce să facă fapte. Răsboaiele de distrugere să poartă cu bani, dar răsboaiele culturale de Construcție reclamă și mai mulți bani. Și noi creștinii ortodocși români nu avem acești bani și durere fără bani, oricât duh și dragoste apostolică am avea la anul 1927 nu putem face nimic. Altcum raționau oamenii pe vremea apostolului Pavel și altcum, — durere — raționează azi.

Ori avem puterea să convingem lumea că de bunăvoie să ne pună la dispoziție averea materială pe care noi prin biserică voim să o prefacem în avere sufletească și nu avem puterea aceasta de convingere și atunci noi slugii bisericii dela cel mai mic până la cel mai mare trebuie să o luăm dela început să ne coborâm la ogoare, și să ne câștigăm pâinea singuri, respingând orice sfărimitură venită de orișunde cu menirea de a ne încălca libertatea dată de Hristos.

Dr. Șt. Cloroianu,
protopop.

„Nădăjduiește spre Domnul și așteaptă-L cu răbdare“.

Psalm 36.

II.

Mai este încă o formă foarte comună de neliniște isvorâtă nu atât de mult din *lipsa de plăceri*, ci din *prezența actuală a suferinței*.

Să luăm pe unul care n'a isbutit să obție ceva în care ș'a pus toată inima — sau obținând, acel ceva nu-l satisface cum se aștepta el; sau s'au luat dela el anumite surse de fericire, pe cari el a fost *privilegiat* să le posede un timp îndelungat. Cum se mânie și se'nfurie! Cum ia în nume de rău această ameste-

care în planurile sale! Cât de sigur simte el că Providența a făcut o greșală! Și ca el fac foarte mulți! Unora ca acestara, îndrăznesc a le aduce aminte în-tâiu că vitregia soartei prezente poate fi mijlocul cel mai bun — poate chiar singurul mijloc — pentru atingerea unui succes ce așteaptă nu departe. Foarte mulți oameni au zis ca Iacob: „toate aceste lucruri sunt contra mea“, când ele erau în realitate pavajul drumului spre o fericire mult mai mare de cât oricare ar fi sperat. „Nu te certa cu Providența ne-terminată a lui D-zeu“, căci viața nu ți-s'a terminat încă! Așteaptă cu răbdare! Bucuria s'a născut din suferință.

În al doilea rând voesc a aminti că este o mare greșeală a ne închipul, cum își închipue toți acei cari se mânie în fața greutăților și a desiluziilor, că fericirea este uncul scop al vieții și că avem drept s'o cerem atât cât voim; *scopul vieții nu cste fericirea ci datorita*. Dumnezeu are un anumit scop de realizat în existența noastră și cu siguranță trebuie să fie evident că *cu acest scop* nu poate fi compatibilă o indefinită cantitate de fericire. Ultimă că, atât ca indivizi cât și ca membrii ai unei națiuni, avem nevoie de disciplină, exercițiu, dezvoltare. Se poate ca să fie absolut necesar ca noi să suferim — necesar pentru întărirea și perfecționarea caracterului nostru propriu, sau necesar pentru învățatura și luminarea națiunii. J. P. Richter zice: „Intristarea pare a fi trimeasă pentru instruirea noastră, trimisă precum noi trimitem întunecul în colivia pasărilor când voim să le învățăm să cânte.“ Într'adevăr avantajii mari pot să se nască din suferinți, cari nu s'ar fi ivit pe altă cale. Intristarea și suferința ne dau tăria și stabilitatea caracterului; ne fac să avem bunăvoință, îndurare și milă, ne apropie mai mult de acela care este adevăratul ajutor în nevoi.

Dar pe lângă folosul ce-l putem noi *câștiga* din suferință mai este încă ceva ce putem *da* și altora. În suferință nu sunt numai lecțiuni ce avem să învățăm noi, ci sunt și lecțiuni cari ne îndreptătesc să învățăm și pe alții. În purtarea de griji a lui D-zeu, cea nepătrunsă de mintea omenească, suferim adesea poate nu atât pentru noi înșine cât pentru alții. Poate oare fi o mai mare glorie decât aceea de a fi sacrificat pentru binele omenirii? Iov, ridicat în slava cerească vede cum neprețuita valoare a încercării lui, cum mii și milioane de oameni au fost ajutați în mântuirea lor de către povestirea suferințelor lui, care deși a fost, numai pentru un moment, i-a dat gloria eternă. Și Iov în lucrarea sa binefăcătoare pentru omenire nu este singur. Fiecare dintre noi țara suportă suferința așa cum trebuie suportată aparține nobilei armate de martiri, prin a căror suferință lumea devine mai bună. Gânduri ca acestea trebuie să ne ajute a suporta cu bărbăție suferințele, nădăjduind în Domnul și așteptând cu răbdare până când El ne va descoperi în-

semnătatea și binecuvântarea încercării noastre. Poate va fi nevoie să așteptăm până dincolo, însă atunci cu siguranță vom vedea că n'am suferit în deșert.

Dar neliniștea și impaciența noastră involvă o necredință practică în inmortalitate. Deși neîncetat zicem: „aștept învierea morților și viața veacului ce va să vie“, totuș ne mâniem și ne revoltăm când nu s'au împlinit dorințele ca și cum n'ar fi nici-o viață decât cea prezentă, cași când mormântul ar fi pentru noi sfârșitul oricărui lucru. Iată de ex. un bătrân sau un tânăr așteptându-și sfârșitul, unul pentrucă-l apasă povara anilor, altul pentrucă a căzut victima unei boli nemiloase. Amândoi sunt tulburați în lăuntrul sufletului pentrucă unul n'a avut nimic din viață, viața nu i-a succes precum el dorea, celălalt pentrucă nu i se dă ocaziunea ca să guste viața pe mai departe. Dar oricare ar fi motivul neliniștei lor, ambii sunt cu totul desnejdăduți căci acum e prea târziu și nu mai pot spera pentru ceva mai bun. Ca să mai aștepte cu răbdare nu mai au pentruce decât ca cortina să cadă peste un joc fără succes. Dacă vre unul din cei cari citesc rândurile acestea face parte din clasa unor astfel de tulburați și neliniștiți cari n'au pentru ce aștepta, *cu părere de rău* l-aș întreba dacă crede s'au nu crede într'o viață viitoare? Dacă nu crede, atunci n'am nici-un cuvânt de consolare pentru el. Dacă nu este nici-un viitor, atunci viața e o mizerie. Ină dacă există o viață viitoare și noi credem în ea, pentruce să ne tulburăm? Trei sau patru ani de suferință ce sunt în comparații cu eternitatea ce ne stă în față!?

Citatul din psalmul 36 este o lecțiune pe care noi teți trebuie so'nvățăm. Neconținut se lvesc circumstanțe în viața noastră a tuturor, cari tind a ne neliniști și impaciența. Câte odată planurile noastre s' sdruncinate speranțele spulberate, munca nulifată; altădată avem a suporta dureri corporale și sufletești; acei cari au beneficiat de bunătatea noastră sunt ingrați și ne întorc prin rău; sau acei în care ne-am crezut și i-am lubit ne-au înșelat; sau prietenii mai sinceri ne-au fost răpiți de moarte. Sfatul psalmistului se aplică fiecăruia dintre noi — sau se va aplica curând sau mai târziu. Când greutățile se abat asupra noastră, ne tulburăm și devenim impacient cași când n'am fi auzit de Dzeu niciodată. Suntem gata întotdeauna să predicăm pacea; pentruce oare nu putem practica aceea ce predicăm? Dăm credință altora; pentruce nu ne-o dăm și nouă? Se poate oare ca în universul atât de bine orânduit — și noi credem că universul este bine orânduit — singură soarta noastră să fi fost trecută cu vederea? Dacă destinul nostru ar fi să luptăm fără succes contra forțelor mediului înconjurător, atunci tulburarea noastră ar fi justificată. Ină dacă există un Dzeu, un Dzeu iubitor, un Dzeu care face ca totul să lucreze la olaltă pentru un bine comun, atunci impaciența noastră este copilărească și de plâns. Nu avem oare binecuvântata speranță a unei vieți veș-

nice? Da. Ină tocmai această speranță ne neliniștește căci noi am dori în locul speranței, să posedăm anumite experiențe. Dorim să cunoaștem ezact ce fel de de viață ne așteaptă; să comunicăm cu persoanele cari s'au dus dela noi. Și totuș, în starea prezentă a dezvoltării noastre intelectuale, ar fi imposibil să înțelegem o revelațiune mai deplină și mai clară decât cea dată nouă. Nu este mai bună învățătură decât că trebuie să rămânem în *ignoranța* umbrei luminii ce covârșește înțelegerea noastră. Oricum, cred că putem avea speranța „*sigură și certă*“ că autorul unei lumi așa de frumoase, că Acel căruia îi datorim toată plăcerea și fericirea vieții poartă grije și de viitorul nostru în vederea căruia face totul ce este bun. Nu putem oare aștepta — aștepta ca oameni — „sfârșitul (scopul) depărtat al lacrimilor?“

V. P.

Adunarea eparhială

Ședința a VI-a

ținută la 14 Maiu 1927.

Președinte: P. S. Sa Părintele Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa,

Secretar: Sava Tr. Seculin.

P. S. Sa Părintele episcop Grigorie deschide ședința la orele 3 și jum.

62. Deputatul Dr. Emil Monța face propunerea ca în viitor alegerile să nu se mai efectuiască în biserici, de oarece biserica e loc de rugăciune, nici decum loc unde să se deslănțuiască toate patimele omenești.

Propunerea se transpune Consiliul eparhial.

63. Raportorul comisiunii de validare Dr. Ioan Robu, în legătură cu dosarul referitor la alegerea, respective validarea mandatului deputatului Dr. Mihai Nicula, în numele comisiunii de validare propune ca, având în vedere că Dl Dr. Mihai Nicula a întrunit majoritatea voturilor, apoi conform, raportului comisariatului Consiliului eparhial, credenționalele s'au înmănat celor aleși, să se valideze alegerea Dlui Dr. Mihai Nicula, obligându-l să înainteze credenționalul în termen de 15 zile Consiliul eparhial.

Adunarea eparhială, primind propunerea făcută, validează alegerea dlui Dr. Mihai Nicula și-l obligă să înainteze credenționalul în termen de 15 zile Consiliului eparhial.

64. Acelaș raportor, referitor la alegerea deputaților mireni din circumscripția Chișineu, în numele comisiunii, face propunerea ca, de oarece protestatorii vorbesc despre ilegalități și abuzuri ce s-ar fi săvârșit în comunele Chișineu, Mișca, Grăniceri și Șiclău, Adunarea eparhială să ordone anchetă pentru stabilirea

afirmativelor abuzuri săvârșite, iar validarea să se facă după efectuarea anchetei.

Înainte de a intra în deliberare asupra propunerii, P. S. Sa Printele Episcop face următoarea declarație:

„Uriciune sunt Domnului buzele minci-noase“, zice înțeleptul Solomon. Acelaș înțelept zice: „Nu se va ferici omul din fărădelege, iar rădăcinile dreptilor nu se vor smulge“ (Pilde 12 v. 3.) Biserica lui Hristos încă propagă adevărul, căci zice sf. Pavel despre Ea că este: „stâlp și întărire adevărului“ (I. Tim. 2 v. 15.)

Deci noi adunați aici în numele adevărului, trebuie să avem datoria să apărăm adevărul față de orice încălcări. Și deoarece se susține că unele alegeri nu ar fi eșit din voința adevărată a alegătorilor, datoria noastră este nă nu ne uităm la altceva, decât la interesul bisericii. Ori interesul acesta cere, ca să se facă lumină față de pretinsele abuzuri administrative și chiar ale preoților, dacă se susține că și unii preoți ar fi săvârșit ilegalități. Cei vinovați, de vor fi, trebuie pedepsiți, iar cei calomniați apărați.

Biserica nu poate admite ca asupra ei să planeze bănuiala ca și cum ar patrona anumite abuzuri și de aceea Adunarea eparhială trebuie să ordone anchetă, spre a fi la înălțimea ei.

Față de propunerea comisiei dep. Dr. Dimitrie Chiroiu face contrapropunerea, ca din totalul voturilor să se detragă voturile Adunărilor parohiale excepționate, verificându-se ca aleși cei ce au întrunit astfel majoritatea, iar pentru constatarea afirmativelor abuzuri să se ordone anchetă.

La discuția ivită în jurul acestor două propuneri iau parte deputații V. Boneu, P. Marșiei, I. Moldovan, Dr E. Veliciu, Dr L. Georgevici, Dr I. Robu, P. Givulescu și I. C. Sa Policarp Morușca. Punându-se la vot propunerile :

Se primește contra propunerea Dlui Dr Dimitrie Chiroiu cu 23 voturi față de 18, și astfel se declară aleși și validați pentru circumscripția Chișineu Dniî Dr Iustin Marșieu și Dr Emil Veliciu.

Ca comisar de investigație se alege Dl Dr Victor Hotăran.

65. Cu privire la protestul înaintat contra alegerii deputaților mireni din circumscripția Arad, acelaș raportor al comisiei propun să se respingă, fiind înaintat tardiv și să se declare aleși și verificați Dniî Dr Cornel Iancu și Iosif Moldovan.

Adunarea eparhială primește această pro-

punere și validează pe Dr Gornel Iancu și Iosif Moldovan.

66. Protestul înaintat contra alegerii deputaților mireni din circumscripția Curtici, acel laș raportor al comisiei, aflându-l de neserios și nefondat propune ca Adunarea eparhială să verifice mandatele deputaților Dr Adam Iancu și Dr Victor Hotăran.

Se primește.

67. În ce privește protestul înaintat contra alegerii deputatului Dr Gheorghe Lața în circumscripția B. Comloș, acelaș raportor al comisiei, examinând dosarul referitor la această alegere, propune ca spre a se constata dacă a fost legală procedura comisariatului Consiliului eparhial, care a respins procesele verbale electorale din Beba Veche și Comloș, să se ordone anchetă, urmând să și facă propunerea referitoare la validare după primirea rezultatului anchetei.

Față de propunerea comisiei deputatul Sever Bocu face contrapropunerea, ca să se declare ales, respective validat acela care o obținut majoritatea voturilor, adăugându-se la totalul voturilor indus în protocolul de scrutiniu și voturile protoalelor respinse.

La discuție iau parte Dr Ș. Cioroianu, Dr L. Georgevici, Dr C. Iancu, Dr Gh. Lața, Dr P. Obădean, Dr P. Țucra, I. Moldovan, Dr Adam Iancu. Punându-se la vot propunerile

Se primește cu 25 voturi contra 19 contrapropunerea deputatului Sever Bocu și astfel se declară ales și validat pentru circumscripția Comloș Dl. Dr Coriolan Băran.

În ce privește alegerea comisariatului anchetei, afacerea se transpune Consiliului eparhial. Ședința se suspendă pe 5 minute.

68. După redeschiderea ședinței acelaș raportor al comisiei de validare Dr Ioan Robu prezintă dosarul referitor la alegerea deputaților mireni din circumscripția Radna și propune, ca pentru stabilirea adevărului în legătură cu protestul înaintat să se dispună anchetă.

Deputatul Vasile Boneu, făcând contrapropunere, cere validarea deputaților Dr Eugen Beleş și Dr. Romuald Coțoiu.

La discuția ivită iau parte Dr L. Georgevici, Dr M. Mărcuș, S. Bocu, P. Givulescu, I. Moldovan și Dr D. Chiroiu.

Cerându-se, în legătură cu validarea mandatelor excepționate, de Dr Coriolan Balta și încă alți 14 deputați votare secretă, aceasta se dispune și

se primește cu 18 voturi față de 14 (un vot s'a anulat) contra propunerea deputatului Vasile Boneu și se declară aleși și verificați pentru această circumscripție Dniî Dr Eugen Beleş și Dr Romuald Coțoiu.

P. S. Sa Părintele Episcop își exprimă mâhnirea, văzând cele petrecute în această ședință. Este condus de cea mai mare dragoste față de toți filii bisericii și pătruns de responsabilitatea ce o are înaintea lui Dumnezeu, desaproabă disensiunile, cari numai bine nu aduc bisericii. Făcând apologia clerului, vede că în ce privește activitatea preoților munca clerului e primejduită de luptele provocate de filii Bisericii, dintre cari unii trec prin retorte străine de interesul Bisericii. Își simte conștiința împăcată, că a încercat tot posibilul pentru a nu lăsa să se strecoare în atmosfera desbaterilor Adunării eparhiale patimile omenești, dar este adânc mâhnit, că sprijinul ce l-a așteptat și pretins dela toți filii săi sufletești, pe cari îi reprezintă în fața lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, nu l-a primit.

69. Acelaș raportor al comisiunii de verificare raportând asupra actului de alegere din circumscripția Cermeiu și, constatând că protestul s'a înaintat tardiv, propune și

Adunarea validează alegerea D-lor Ioan Chera și Dr. Emil Micloși.

70. Cu privire la alegerea deputaților din circumscripția Ineu, acelaș raportor al comisiei după totalizarea din nou a voturilor din protocoalele electorale, propune, iar

Adunarea eparhială verifică alegerea D-lor Gheorghe Adam și Dr. Teodor Burdan.

71. Memoriul prezentat P. S. Sale de Dl. Dr. Ioan Robu și încă 8 deputați,

Adunarea eparhială îl predă unei comisii speciale aleasă în persoana D-lor Dr. Gh. Ciuhandu, Dr. D. Chiroiu și Dr. C. Iancu.

72. La propunerea D-lui Iosif Moldovan, se delegă P. C. Sa Părintele Dr. Teodor Botiș directorul Seminarului teologic pentru a aranja la Ministerul Instrucțiunii situația a lor 4 profesori dela Școala noastră normală.

73. Ședința se ridică la ora 10 d. m. fixându-se proxima ședință pe ziua de 25 Mai a. c. orele 9.

Președinte:
Dr. Grigorie Gh. Comșa,
episcop.

Secretar:
Sava Tr. Seculin.

Adevăruri din viața de azi.

Este un adevăr incontestabil, că nici individul și nici cea mai înaltă societate ori instituțiune, nu poate exista fără temelie morală. Moralul trebuie să se îmbrățișeze cu iubirea. Iubirea cugetă sănătos și luptă pentru înfrățire, muncă și cinste. Ori moralul și iubirea, armele culturii adevărate nu se pot câștiga din arsenalul științelor trecătoare, schimbăcioase ale omului imperfect. Aceste arme, mai tari ca granitul, se pot comanda numai din arsenalul sufletului, a schintei dzești.

- Temeinicia acestor dogme de viață pământească este dovedită la fiecare pas al nostru.

Pentruca deci să fim fericiți, să progresăm ca biserică, școală, țară și neam, trebuie să avem aceste arme adecă moralul, iubirea de muncă și cinstea.

Să ne întrebăm noi Românii, cari suntem dăruți cu cele mai frumoase daruri, oare căutăm noi moralul; muncim noi desinteresat pentru sfânta credință strămoșească; oare jertfim noi măcar câtuși de puțin din prisosul nostru pe altarul binelui comun național și în fine căutăm noi cu stăruință a câștiga cinstea și onoarea în fața lumii culte și apoi ne niuzim noi a o și păstră aceasta onoare, ori ba?

La toate aceste trebuie să dăm răspunsuri triste și dureroase.

Mal întâi, ca profesor de religie, o mărturisesc sincer, că moralul în școală nu se poate sălăși atunci, când studiul moralului, coroana științelor, religia, a ajuns să fie cenușotca între celelalte științe surori. Profesorul de religie nu poate, să-și desvolte activitatea sa religioasă-morală care l-se impune, în baza „Regulamentului Școlar“, și de conștiința sa și iubirea față de biserică și țară; De ce?, întâi pentrucă n'are destule ore, ba sunt școli unde s'a șters de tot religia din programul de învățământ.

S'a eliminat știința moralului chiar în acele clase, din cari tineretul nostru ar trebui să treacă în viață bine pregătit și înarmat.

Toată școala este îngrămadită cu științe¹⁾ care conduc elevii la câștiguri materiale abandonată fiind știința care conduce omul la câștigul moral, la caracter, cinste și onoare.

Eu cred, că sunt mulți cu mine de acord atunci când zic că noi Românii trebuie să ne iubim biserică strămoșească, și unii pe alții și să muncim cu puteri încordate și să nu ne lăsăm înghițiți de spiritul păcătos al timpului de azi.

Nu doresc prin aceste să zic, că celelalte științe nu sunt de folos omenei, însă ca biserică va trebui să luăm lupta pe față contra principiilor cari caută să detroneze știința științelor, adecă religia.

Împreună cu alți colegi am avut fericirea să ascult la universitatea din Cluj, cursuri de filosofie-logică ținute de un distins profesor Dl. Marin Ștefănescu. Pot s'o declar, că eram încântați cum își făcea acest Domn lecțiile. Incepă ora cu Dzeu, adecă cu principiile ale științei dzești, și termină tot cu numele Lui cel sfânt. Eră o fericire să stai la oră, atenția vie, și observai foarte bine cum toate științele lumii stau în strânsă legătură cu știința lui Dzeu, — adecă cu religia coroana științelor.

Oh! Ce bine și ce fericiți am fi noi Românii în țara noastră frumoasă și bogată dacă toate s'ar pune în legătură cu Dzeu și toate lucrurile noastre s'ar încoronă cu numele Lui cel sfânt.

¹⁾ Dela întregirea neamului noi vedem tocmai contrariul.

Ce fericită școală am avea, unde profesorii împreună cu elevii mai des ar preamări pe Dzeu.

Ce armonie ar trăi între frații! Ce instituțiuni culturale, toate santinele ale credinții și neamului românesc, s'ar ridica în scurt timp întru amintirea glorioșului trecut al credinții noastre și al neamului strămoșesc!

Nu pot uita niciodată cuvintele suspomenitului Domn profesor: „Neamul românesc are să fie mare și tare pentru că a crezut și crede în Dzeu“.

Principiul, că munca este un dar dela Dzeu a murit între oameni, nu se mai cunoaște. Munca este considerată ca o pedeapsă dela Dzeu.

Marii nostri Voevozi și Vlădici biruind dușmanii credinții și neamului nostru, ridicau locașuri de închinare lui Dzeu în semn de mulțumire.

La aceste fapte mărețe și ideale luau parte nu numai conducătorii neamului, ci și credincioși cu mic cu mare, tînăr, bătrân pătruși fiind de sentimentul iubirii de Dzeu și credință.

Astăzi, dacă un conducător apelează la conștiința credincioșilor pentru vre o faptă măreață-ideală, glasul se preface într'un chimval răsunător în pustie. Foarte puțini sunt cari răspund. Pentru ce? Pentru că din inimi lipsește moralul, cultura științei lui Dzeu.

Dușmanii credinții noastre — sectarii — pesculesc în tulbure, caută cu minciuni, intrigi ba chiar și cu bani grei să ne desbina deolaltă, ca așa slăbiți să ne distrugă.

Și au nădejde tare să-și ajungă scopul, pentru că în școală nu se dă atențiunea cuvenită studiului religiei, iar tineretul școlar pleacă în viață neformat, neînarmat cu armele caracterului adevărat.

Până când religia nu-și va primi în școală locul său, până atunci se vor înmulți zi cu zi banditismele, crimele, furturile, delapidările și munca necinstită!

Toți ne îngrijim numai și numai de buzunarul nostru. Deși și noi ne putem fâli că avem oameni mari și buni Români, cu stare bună materială, — cari ar putea jertfi pe altarul bisericii și neamului strămoșesc. Ei! dar nu avem sentimentul de jertfă ca dușmanii neamului nostru!

Am avut ocazia în mai multe rânduri să discut despre cinste. Mi-s'a răspuns: D-le! „azi omul de cinste este timbrat de prost“. Ce gândire bolnavă! Iată când moralul nu trăește în inimile oamenilor, atunci și gândirea este bolnavă.

Omul de cinste, muncitor nu este băgat în seamă. Modestul este batjocorit de lingușitor și fariseu. Cu un cuvânt putregaiul are azi trecere.

Deci nu avem iubire, și unde nu-i iubire, nu-i cinste, unde nu-i cinste nu-i caracter, unde nu-i caracter nu-i cruțare nici iertare, deci ne speculăm unii pe alții fără milă. Cei fără decinste domnesc momentul.

Am ajuns timpurile venirii Mântuitorului. Cel tare subjugă pe cel slab și așa mai departe.

Aceste toate le trăim azi pentru că Hristos nu este în mijlocul nostru. L'am alungat noi.

Trist tabloul real și al vieții noastre de azi.

Cei cari mai au în inimile lor pe Dl Hristos, cei cari mai au credință măcar cât un grăunte de muștar, se îngrozesc văvând acest tablou trist.

Ne întrebăm: Ce va fi și ce viitor ne va aștepta?

La muncă cinstită deci cu toții, căci ne chiamă conștiința. Să ne punem la luptă noi aici jos, iar cei mai mari acolo unde li-e locul ca să luptăm dăr pentru restaurarea stării decăzute.

Să ne luptăm și să ne rugăm de cei în drept să ne ajute, ca studiul moralului, caracterului și fericii, religia, să-și recapete locul său în toate școlile și în toate clasele.

Așa se vor împlini cuvintele de aur ale profesorului: „Neamului românesc dela D-zeu i-i este dat ca să fie mare și tare“.

Dumnezeu să ne ajute.

Preot. Iuliu Hălmăgian,
prof. de religie.

INFORMAȚIUNI.

Biserica noastră crește. Zilele trecute s'au botezat 67 de turci în credința ortodoxă în cartierul Târca-Vitau din marginea Bucureștilor, s'a desfășurat în una din duminicile trecute o sărbare foarte frumoasă. În fața a câteva mii de credincioși a săvârșit însuși S. S. Patriarhul Miron Cristea botezul a 67 de turci (mohamedani). Biserica noastră este în plină renaștere.

Ce poate o furnică. — Nici un animal nu poate trage după el o greutate de 200 de ori superioară greutateii corpului lui, ca furnica. Aceasta înseamnă ca un cal să tragă 20 vagoane pline, sau un om să ducă în spinare două mașini de drum de fer. Furnica mai poate trăi fără să se hrănească trei luni de zile.

Onorați conducători ai oficiilor parohiale, sunt rugați a îndemna tinerii cu pregătiri și purtare bună, la îmbrățișarea carierei preoțești, care și în cele materiale, oferă avantajii față de alte cariere în Academia teologică din Arad li se fac toate înlesnirile posibile, și prin acordarea de burse se ușurează cheltuielile enorme. Statele noastre au lipsă de luminări și este o dorință față de biserică și neam să ne îngrijim de creiarea unei sucrescențe, care să umplă rândurile mult simțite pe terenul atât de frumos al păstoririi sufletești.

Logodnă. Hortensia Babeu fica părintelui Lazar Babeu din Becicherecul mic, s-ă logodit cu Alexandru Muntean candidat de preot arhivar, la Consiliul nostru. Să fie în ceas bun.

Lăsământul regretatului Dr. Ioan Mihu. Aflăm că marele binefăcător al neamului nostru Dr. Ioan Mihu, și-a testat toată averea spre scopuri bisericesti culturale.

Deschiderea corpurilor legiuitoare, se va face cu mare solemnitate în 17 Iulie a. c.

Revenire la ortodoxie. Din Bontăști ni se scrie: În ziua Pogorârei Duhului Sfânt, am avut fericirea să primesc la sinul bisericii, pe rătăcitul Ioan Groza care părăsise biserica în anul 1920; iar în anul 1921 fu botezat de sectari.

„Văzându-mă apucat pe căile rătăcirii, sufletul mi-s'a umplut de groază, — spune convertitul — de decădița și destrăbălarea ce predomină între bapțiști.

Am avut și visuri cari îmi arătau cale care trebuie să apuc și să urmez în viitor, aproape în fiecare noapte mă visam cu preotul din loc, muștrându-mă, și totodată îndemnându-mă să reviu la biserică, la credința strămoșească întocmai cum mă îndemna uneori ziua prin convenirile noastre” — declară el.

Nădăjduesc că bunul Dumnezeu va lumina calea și cărările tuturor rătăcitor, după cum a luminat cărările și lui Ioan Groza din această comună.

BIBLIOGRAFIE

E. Lovinescu: Tacit I. Pagini asupra epocii Impăratului Tiberiu. (Biblioteca „Semănătorul“ No. 175—177, Editura librăriei diecezane din Arad. Prețul Lei 15).

Pe lângă scrierile originale publicate până în prezent, Biblioteca „Semănătorul“ a publicat și câteva traduceri de mare valoare. Intre aceste traduceri se numără și admirabilele pagini asupra epocii Impăratului Tiberiu, extrase din opera lui Tacit traduse de dl Eugen Lovinescu, pagini cari pot fi citite cu folos de orice om cult.

Prin editarea acestei cărți, Biblioteca „Semănătorul“ adaugă încă un merit la meritele culturale ce și-a câștigat în aceste vremi de vinovata nepăsare față de scrisul românesc.

No. 3294/1927.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștință celor interesați, că petițiunile de primire în Academia teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1927/928 sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. român din Arad până la 31 August a. c.

Cursurile academiei sunt de 4 (patru) ani.

În academia teologică se primesc ca studenți ordinari numai absolvenți de liceu cu bacalaureat ori de altă școală echivalentă cu un curs de 8 ani și cu examen de capacitate.

Petițiunile de admitere sunt a se însoți de:

1. Act de botez dela oficiul parohial, liberat în timpul cel mai recent.

2. Atestat de moralitate dela oficiul parohial

la care aparține petiționarul, vizat de protopresbiterul respectiv.

3. Atestat medical despre starea sanitară.

4. Dacă petiționarul după terminarea școlilor secundare s'ar fi dedicat altei carieri, ori a avut altă ocupațiune are să dovedească: ocupațiunea și timpul petrecut dela ultima frecvență școlară până în timpul de față.

5. Certificat dela preotul locului, că știe ori nu citi și scrie cu titere cirile și că are aptitudine pentru cântare.

6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.

7. Obligațiunea din partea părinților ori a tutorului, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatoare în internat, în cursul anilor de studiu.

8. Cel din alte eparhii vor prezenta litere dimisionale dela Episcopul lor și vor da declarație, că după terminarea cursurilor teologice se angajează a servi în eparhia Aradului.

Se observează, că Ministrul Cultelor și Artelor a încuviințat pentru anul școlar 1927/28 pentru studenții academiei teologice din Arad 60 burse à 6000 Lei.

9. Cel ce reflectează la bursă, să alăture și atestat despre starea materială a părinților.

10. Intreținerea în internatul Academiei este obligatoare pentru toți studenții.

11. Condițiunile de întreținere în internat sunt: Lei 9000, adică nouă mii Lei anual, plătit în 3 rate anticipative la casa consiliului eparhial și anume: Lei 3000, la înscriere, Lei 3000 la 1 Ianuarie 1928 și rata ultimă la 1 Aprilie 1928.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul a urca aceste taxe în cursul anului în proporția scumpetei

La intrare în internat, elevii vor aduce cu sine: 6 cămăși, 6 părechi de subpantaloni, 3 cămăși de noapte, 6 părechi de ciorapi, haine de pat (cearșafuri, plapomă, perină și o cuvertură de pat) 3 ștergere, 3 servete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, 3 farfurii, piepten, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, ace, ață și îmbrăcăminte necesară. Studenții sunt obligați a-și procura și a purta uniforma școlii.

12. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie, cele netimbrate ori defectuos instruite se vor retrimite nerezolvite.

13. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrise corect și citeț.

14. Înmatriculările studenților primiți se vor face la Direcțiunea Academiei în zilele de 19—21 Septembrie a. c.

15. Cursurile încep în ziua de 22 Septembrie a.

16. Taxele școlare, ce se plătesc la direcțiunea Academiei cu ocaziunea înmatriculării fac 500 Lei.

Arad, din ședința Consiliului eparhial, secțiua bisericească, ținută la 16 Iunie 1927.

Consiliul Eparhial ort. român.

Licitații minuende.

Pentru repararea externă a sf. biserici ort. rom. din Cerneteaz, protopopiatul Timișorii, în temeiul planului și devizului aprobate de Ven. Consiliul Eparhial cu Nr. 2652/927, se publică licitație minuendă verbală pe ziua de 28 Iulie a. c. la 10 ore a. m. în școala din loc, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de exlamare este de Lei: 164036.
2. Licitanții vor depune ca vadiu 10% în bani gata sau hârtii de valoare acceptabile, care se va păstra la epitropia parohială până după colaudare.
3. Licitanții nu vor putea pretinde nici fel de spese pentru participarea la licitațiune.
4. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea a celui întreprinzător, în care va avea mai mare garanță, fără considerare la rezultatul licitațiunei.
5. Devizul de spese și celelalte condițiuni se pot vedea, în ori ce zi, la oficiul parohial din Cerneteaz.
Consiliul parohial.

Pentru lucrările de renovare a sf. biserici din comuna Socodor, în baza planului și devizului de spese aprobate de Ven. Consiliu eparhial din Arad, cu No. 2552/1927 se publică licitație minuendă pe ziua de Duminică 25 Iulie ora 3 d. a. în școala de lângă biserică.

1. Prețul de esclamare este 312.910 Lei.
2. Devizul, planul și condițiunile se pot vedea la oficiul parohial în ori-ce zi;
3. Licitanții vor înainta oferte închise, cărora va urma licitația verbală, și vor depune vadiul 10% al prețului esclamării;
4. Licitanții nu pot pretinde spese pentru participarea la licitație;
5. Consiliul parohial va încredința lucrările aceluia reflectant, care va avea mai multă încredere, fără considerare la rezultatul licitației.
6. După terminarea licitației se va încheia contract și se vor începe lucrările de renovare, după-ce Ven. Consiliu eparhial va aproba contractul Socodor, la 14 Iunie 1927.

Consiliul parohial ort. român.

CONCURSE

În conformitate cu ordinul Ven.-Consiliu eparhial Nr. 3093/1927 prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din Păiușeni cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul oficios.

Prohia e de cl. III. Venitele ei sunt:

1. Sesiunea parohială de 32 jugh. cadastr. pământ de deal, parte arător parte fânaș și un intravilan de 600 st.
2. Stolele legale.
3. Bir, câte 15 litri porumb sfărmat de fiecare casă.
4. Întregirea dotației preoțești dela Stat.

Alesul este obligat a predica regulat, a catehiza la școala din localitate și a achita impozitele după beneficiul preoțesc.

Concursul adresat consiliului parohial din Păiușeni este a se înainta oficiului protopresviteral din Bu-

teni, județul Arad în termenul legal. Reflectanții sunt obligați a servi în biserica din Păiușeni și a cuvânta în timpul concursului.

Reflectanții din alte dieceze pot recurge numai cu binecuvântarea Episcopului nostru diecezan.

Consiliul parohial ort. rom. din Păiușeni în înțelegere cu *Florian Roxin*, protopop.

—□—

2—3

No. 3373/1927.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul oficial „*Biserica și Școala*“:

a) pentru conferirea alor 14 burse de 9000 Lei din fondul de burse al Episcopului *Ioan I. Papp*.

b) pentru conferirea alor două burse de 9000 Lei din fondul „Sf Mănăstire Hodoș-Bodrog“.

Bursele de sub a) se vor acorda tinerilor ortodocși români născuți pe teritoriul Eparhiei ort. rom. a Aradului existente la anul 1903; iar bursele de sub b) se vor acorda tinerilor ort. rom. de pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului, cari având vocațiune pentru cariera preoțească, vor urma studiile la Academia teologică din Arad.

După absolvare se vor aplica, ca preoți ori în serviciul bisericesc pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului.

Preferiți vor fi cei ce vor fi admiși pentru anul școlar 1927/28 în primul an al Academiei Teologice.

Cererile de concurs se vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad și vor fi instruite cu următoarele documente:

1. Act de botez liberat în timpul cel mai recent
2. Certificat de bacalaureat.
3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat și de protopopul respectiv.
4. Certificat medical.
5. Certificat despre starea materială și ocupațiunea părinților.

6. O declarație scrisă și subscrisă cu mâna proprie și iscălită și de părinți ori tutorii reflectantului înaintea notarului și primarului comunal, prin care se obligă a frecventa regulat cursurile Academiei Teologice din Arad și după absolvirea lor a se aplica ca preot ori în serviciul bisericesc pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului; în caz contrar se obligă a restitui fondului întreaga bursă primită.

Arad, din șed. Cons. Eparhial ținută în 16 Iunie 1927.

Consiliul Eparhial ort. rom.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante: *Paulian* (Govoșdia) de cl. III.-a se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu din parohie:

1. Sesiua parohială întregită la 32 jugh,
 2. Stole legale.
 3. Casa parohială care stă sub edificare
 4. Întregire de salar dela stat
- Alesul e deobligat a predica și catehiza regulat și a plăti toate impozitele după beneficiul său.

Parohia aparține tractului Buteni.

Reflectanții se vor prezenta la sf. biserică pentru oratorie și rituale. Reflectanții din alte dieceze pe lângă literile dimisionale vor anexa certificat despre învoirea Episcopului nostru de a putea candida la acest post.

În înțelegere cu; *F. Roxin* protoprezbiter.